

1912

butlletí informatiu
novembre 2013

Agrupació Excursionista "Catalunya"

Fent camí per Sierra Nevada (Foto: Migue Rodríguez)

Comença la Traversa de Sierra Nevada (foto: Miquel Budi)

Ruta del Ter (foto: Joan Tarruella)

100tenari, ÚLTIMS SERRELLS

*Tot i que ja vam celebrar de forma brillant la clausura del **100tenari**, en un Palau de la Música Catalana ple de gom a gom, encara ens queden alguns serrells pendents, un camí curt però que cal completar.*

La inauguració de l'arranjament dels pals senyalitzadors a la Vallfererra, que un equip de l'Agrupació va instal·lar amb motiu del 50 aniversari, el llibre de la història de l'AEC i la revista del **100tenari** són la resta de més de tres anys de treball que tancaran una completa celebració.

Com que la vida continua, durant les darreres setmanes les vocalies de les seccions estan dissenyant el calendari del primer semestre del 2014, activitats que, com les del **100tenari** esperem que apleguin el màxim nombre de participants.

En un altre ordre de coses, hem de felicitar a la secció infantil - juvenil que ha tancat una etapa iniciant-ne una de nova amb l'experiència de l'anterior afegint aires renovats i moltes, moltes ganes de presentar un calendari interessant i profitós per els més joves de l'Entitat cridats, juntament amb els qui avui els lide-ren, a dur un dia les regnes de la nostra Agrupa.

Í N D E X

- 3** EDITORIAL: **100tenari**, últims serrells
- 4** MUNTANYA: Sierra Nevada
- 10** S.E.A.M.: Cavall Bernat
- 11** MUNTANYA: Senderisme Ruta del Ter
- 13** MUNTANYA: Serra de Busa

AGENDA D'ACTIVITATS:

- 15** MUNTANYA: Santuari de Cabrera...
- 16** CALENDARI
- 17** SENDERISME: Montsant:

- CULTURA: Batalla de l'Ebre
- 18** MUNTANYA: Pesebre
- A.E.C.: Medalla d'Or de l'Ajuntament
- BTT: Sta. Agnès de Malanyanes

- 19** MUNTANYA: Pica d'Estats
- 23** INFANTIL-JUVENIL: Formació
- 25** MUNTANYA: Cavalls del Vent
- 27** ITINERARI: La Cogulla
- 30** A.E.C.: Sopar de Nadal; Diversos

VII Campament d'Estiu - agost 2013

SIERRA NEVADA

Travessa integral dels 3.000

Per: Rosa M. Soler

D'entrada es va plantejar com a campament, però com que finalment només ens vam apuntar 8 persones, vam muntar el "camp base" a Bérchules (1.320m.), un dels bonics pobles de la comarca de Las Alpujarras, i concretament a Casa Lupiáñez. Es tracta d'una antiga casa situada al bell mig del poble i que pertany a la família d'en Miguel Peinado. D'entrada ens hi vam instal·lar, a part d'en Miguel i la Carme, 4 "expedicionaris" més: En Miquel, la Mari, en Lluís i jo mateixa.

Cim de la Alcarzoba (foto: Migue Rodríguez)

No oblidarem mai la bona acollida, el bon tracte i l'estimació que vam rebre durant tots els dies de la nostra estada, tant per part del matrimoni Peinado, com de les germanes d'en Miguel, la Isabel i l'Alicia i la seva tia Carmela. En tot moment ens vam sentir mimats i cuidats, millor que si fóssim a casa.

Durant els primers dies de la nostra estada a Bérchules i tot esperant l'arribada de la Yolanda i en Xavi, que venien uns dies més tard, vam aprofitar per inspeccionar les pistes forestals de l'inici i el final de la travessa, a fi i efecte de veure on es podien deixar els vehicles i així decidir en quin sentit faríem el recorre-

gut. En la primera d'aquestes sortides ja vam conèixer en Migue Rodríguez, un bon amic d'en Miguel que faria la travessa amb nosaltres. Ja és casualitat que coincideixin 3 Miquels a la colla: Vam acordar de dir-los Miguel (Peinado), Migue (el seu amic) i Miquelet (Miquel Budí).

També vam visitar la comarca, i uns quants dels seus pobles: Lanjarón amb el seu balneari i fonts, Capileira, al peu del Veleta, potser el més turístic de tots, Trevélez, sota el Mulhacén (quina tapa de pernil!!!) i tants d'altres: Pórtugos, Juviles, Cádiar... Fins i tot un dia a la nit vam anar a jeure una bona estona sota les estrelles per poder veure les llàgrimes de Sant Llorenç.

En moltes de les sortides ens acompanyaven les germanes d'en Miquel i també la seva tia Carmela, que malgrat els seus 87 anys, sempre estava a punt per sortir.

Un cop arribats la Yolanda i en Xavi, vam decidir començar per fer turisme i deixar la travessa per la segona setmana, per donar temps a que es curés una petita lesió en un peu d'un de la colla. Així que un dia vam anar a Nerja: Visita a la cova, banyet a la platja i dinar a un "xiringuito" a base de peix i paella. Un altre dia, cap a Granada: l'Alhambra i el Generalife, el barri de l'Albaicín i sopar de tapes.

Tot fent el turista, i a base de dinars, sopars, tapes i "tintos de verano", va passar la primera setmana gairebé sense adonar-nos-en, i va arribar el moment de posar fil a l'agulla per fer la travessa. El dissabte 17 vam anar a deixar dos cotxes al punt final del recorregut, situat en una pista que remunta uns lloms sobre el poble de Lanjarón, a una alçada de 1.870 m. Al vespre ens vam entretenir a pesar les motxilles. Totes feien entre 12 i 14 kg, aigua apart. Deu n'hi do!

El diumenge 18 ens vam trobar, encara de nit, a la plaça de Bérchules amb en Migue i el seu cotxe, que junt amb el d'en Miguel, ens pujarien a tots 9 fins a la Plaza de los Lobos (2.550m). Després de més d'una hora de viatge (20 km. de pista forestal!!!) hi vam arribar just quan despuntava el dia. Poc després de les 7, ja ens posàvem en marxa, tot veient sortir el sol i amb un ambient força fresquet que ens feia anar ben tapats.

El primer dia és una llarga passejada per un paisatge molt obert, carenejant sempre per lloms arrodonits amb boniques vistes del Mulhacén i la Alcazaba, veient en tot moment el recorregut que farem. Cap a la tarda ja assolim els primers "3000": Cerro Pelado, Puntal de Juntillas i Picón de Jérez (no està malament per començar: 3 en un dia!!). Parem a bivaquejar a la mateixa carena, a 3.089m, ja que encara tenim aigua i així ens estalviem de baixar als petits llacs que tenim a sota ... i de tornar a remuntar l'endemà.

Després d'una nit fresqueta i d'un esmorzar frugal com manen les circumstàncies, ens posem de nou en marxa. Com ahir, anem seguint més o menys la carena, avui ja una mica més accidentada. No baixem mai dels 3.000 m. i "cauen" uns quants "3000" més: Los Cervatillos, Puntal de los Cuartos, La Atalaya, Pico del Cuervo, Cerro del Mojón Alto i Puntal de Vacares (apart de les moltes cotes intermèdies sense nom). No tothom fa tots

els cims, sinó que cadascú va fent en funció de les seves possibilitats, perquè no tots són de pas obligat. Durant tot el dia anem veient cabres salvatges. Un cop al coll sud del Puntal de Vacares i contràriament al que teníem previst, decidim baixar a dormir a les Lagunas de las Calderetas, que tenim uns 100 m per sota. És una mica tard per afrontar l'Alcazaba i alguns estem massa cansats per continuar. Un parell de valents encara pugen a una agulla de roca, el Puntal de las Calderetas, abans de baixar als llacs (un "3000" mes!). Després d'una remullada de peus i de sopar, muntem el bivac en un dels diversos cercles de pedra ja fets que trobem vora l'estany. Aquesta nit ja ningú passa fred, ja que estem més baixos i arrecerats.

L'endemà al matí tornem a la carena, per emprendre l'ascensió a l'Alcazaba per la seva cara nord, en el que de fet serà l'únic tram de la travessa amb una certa dificultat. Comencem flanquejant pel Vasar Superior (un "vasar" es el que aquí en diríem una cornisa). De moment el recorregut és fàcil, però impressionant, ja que tenim parets per sobre i per sota. A més a més les vistes al Veleta i al Mulhacén ens acompanyen tota l'estona. Finalment arribem al "canuto" (canal), per on hem de pujar i que en 300 m. de desnivell ens portarà directament al cim. La pujada pel canuto no és difícil, però sí penosa, ja que el terreny és molt descompost i cal posar la màxima atenció

Refugi Elorrieta (foto: Rosa M. Soler)

per no relliscar o fer caure pedres

Per sort, en molts punts, les vores de la canal són bastant sòlides i permeten que al menys ens puguem re-
fiar de les mans. Anem pujant cadascú com pot i cal dir que en alguns moments aguantant les pedres per que no caiguin. Més amunt, el pendent minva i permet fer un parell d'aturades, l'última ja amb vistes a la fita cimera. Finalment, ara un ara l'altre, anem fent cap al cim on arribem amb una certa sensació d'haver superat quelcom important. Tenim "al sac" l'Alcazaba (3.369 m.), que amb el Mulhacén i el Veleta, són els 3 cims més alts de Sierra Nevada.

Tot baixant cap a Siete Lagunas, per un marcat corriol trobem un parell de "3000" situats a ambdós costats del camí i cadascú tria si els vol fer tots dos, o algun... o cap.

Siete Lagunas és un lloc preciós. Els llacs més alts encara tenen neu a les vores i els prats verds envolten els situats a menys alçada. És una de les bases d'ascensió al Mulhacén (com si diguéssim aquí la Pica o l'Aneto) i hi

trobem unes quantes tendes, gent passejant, molts "bivacs" per triar i... força traces de la manca d'educació de les persones. Contrast notable amb el que hem vist fins ara, ja que en les tres jornades que portem fetes no havíem trobat ningú. Malgrat tot trobem un bon lloc per passar la nit, amb aigua a la vora i després de sopar ens posem aviat a dormir, que l'endemà ens espera una bona pençada.

Ens llevem a trenc d'alba i després d'esmorzar iniciem la llarga pujada cap al Mulhacén. Uns primers metres molt drets ens pugen a la llarga carena que ens caldrà seguir fins al cim. Tot admirant les vistes, anem fent sense presses i amb alguna parada. Un tros abans d'arribar un grup es desvia per anar a fer el Mulhacén II, els altres seguim amunt fins a arribar al cim, on hi ha bastant moviment de gent. Poc a poc van arribant la resta de companys i quan hi som tots ens fem una foto amb l'estelada. Estem contents: Som al punt més alt de Sierra Nevada i de la Península Ibèrica (3.479 m). Després d'admirar el paisatge, descansar,

fer més fotos... i fer servir els mòbils aprofitant que hi ha cobertura, comencem a baixar pel vessant contrari del que hem pujat. És un camí amb forta baixada en ziga-zagues per la tartera i aviat fem cap a la Laguna de la Caldera i el seu bonic refugi bivac. Durant la baixada trobem força gent que puja, fins i tot gent amb BTT. Sembla que aquest es l'accés més utilitzat per fer el Mulhacén, donada la proximitat de les carreteres i pistes forestals que arriben a la zona, tant des de Capileira, com des de l'estació d'esquí de Sol y Nieve. Encara que estan tancades al trànsit des de més avall, faciliten molt l'aproximació.

Després d'un descans vora el refugi, fem tres grups: Uns agafaran la pista forestal que fent una gran volta va flanquejant fins a arribar al Refugi de la Carihuela, sota el Veleta. Uns altres remuntaran cap a un collet sobre el llac de la Caldera per una "verea" (caminet) per fer un "3000" la Punta de Loma Pelada i retrobar la pista més endavant. Uns tercers (més àvids de "3000") faran a més a més el Puntal de la Caldera. Tots però acabem trobant-nos a la pista. Després de fer un tros junts, un grup es desvia de nou, per pujar al Cerro de los Machos (3.327 m.). La resta seguim fins a arribar al Refugi bivac de la Carihuela (3.229 m.), on els esperarem. Un cop tots reunits i com que no hi ha ningú al refugi, decidim que ens hi quedarem a passar la nit. Abans però cal pujar al Veleta.

Dalt del Mulhacén (foto: Rosa M. Soler)

Deixem les motxilles al Refugi i tirem amunt. No hi ha ni 200 m. de desnivell i els fem creuant trams de carretera asfaltada i després seguint el tram final de pista. Trobem els telecadires de l'estació d'esquí, que arriben fins ben a prop del cim i veiem a baix els edificis de l'estació. Per postres el cim és farcit d'antenes i hi ha una construcció mig enrunada. Pobre Veleta!!! Sap greu que el segon cim de Sierra Nevada estigui tan degradat. Malgrat tot, és un altre "3000" i dels importants i estem contents d'haver-hi pujat. No ens hi entretenim gaire per que són més de les 7 del vespre i fa vent. Com comprendreu a 3.396 m. això es sinònim d'una certa "fresqueta". Així que fem les fotos i tornem ràpidament cap al Refugi i... oh sorpresa! S'ha omplert de gent. Sort que havíem deixat les motxilles a les lliteres, si no ens toca dormir a terra. Va costar de dormir per que hi havia força canalla i no hi havia manera que callessin.

L'endemà ens vam llevar d'horeta i després d'un esmorzar ràpid per no molestar al personal, vam començar la jornada. Avui d'entrada baixem, per anar cap a las Lagunillas de la Virgen, i tornar a remuntar després per un camí empedrat, a estones tapat per la neu, fins a les restes del Refugi Elorrieta (3.150m), un edifici estrany, format per diversos cossos mes o menys comunicats. Les parts més ben conservades es fan servir com a refugi precari. Sembla que en el seu dia es va construir, jun-

El Vesar Superior de la Alcazaba (foto: R. M. Soler)

tament amb altres edificacions també abandonades de la zona, en un intent de repoblació forestal a principis del segle passat. Francament, a aquestes alçades al voltant de 3.000 m. no sé pas que pensaven repoblar...

Des d'aquí es poden fer un parell de "3000" (Pico del Tajo de Los Machos i Cerrillo Redondo) anant i tornant per una carena secundària. La carena en qüestió es veu llarga però sembla planera i senzilla i la majoria ens animem molt alegrement a seguir-la. Només 2 decideixen quedar-se a descansar. Però la cosa no és tan fàcil com semblava i el recorregut resulta llarg i incòmode, sempre per un terreny totalment pedregós i sense cap traça de camí. Tot i que alguns només hem fet algunes cotes sense nom, sense arribar als dos cims principals, tots retornem al Refugi Elorrieta bastant cansats de l'espardenyada (aquí en diuen "alpargatá"). Que bé que ho han fet els que s'han quedat!

Descansem, mengem i agafem ànims per a la llarga caminada que encara ens queda avui. Ens cal arribar fins al Refugi bivac del Caballo,

per una llarga carena, que comença amb el Pico del Cartujo (3.152 m.) que assolim després d'una lleugera baixada i remuntant després fins al cim grimpant per uns grans blocs de roca. A partir d'aquí ens toca anar fent carena, en alguns moment seguint-ne el fil i altres flanquejant una mica per sota. Sota nostra a mà esquerra anem veient petits llacs i al fons sempre el Cerro del Caballo (l'últim "3000" de la travessa), que sembla que queda més lluny, com més avancem...

Ja cap al tard, arribem al collet d'on surt el camí que porta al Refugi Bivac del Caballo, que veiem a sota, vora la llacuna del mateix nom. Un parell de companys, se n'hi van directament. La resta decidim pujar ara al Cerro del Caballo, encara que ja són quarts de vuit del vespre. Abans de deixar les motxilles, agafem roba d'abric i també les frontals per si un cas... No obstant, només hi ha 100 m. de desnivell i aviat som al cim. Estem contents. Malgrat que ha estat una jornada llarga i dura hem aconseguit el nostre objectiu. Fem la foto de rigor i tornem a les motxilles, per baixar ràpidament cap al Refugi, on aconseguiu arribar encara amb llum de dia. El refugi està en un lloc preciós. És petit i no té lliteres, només hi ha una petita taula i dos tamborets de ferro. Això sí: aquí estem sols. Fem l'últim sopar de la travessa traient tol el que ens queda de menjar. El Miguel i la Carme, enyorats dels bivacs, decideixen dormir a fora. La resta ho fem a dins.

Ens llevem a punta de dia i aviat ens sorprèn la presència d'una cabra joveneta davant del Refugi, que cerca entre les pedres quelcom per menjar. Aviat troba uns espaguetis que havíem llençat al vespre perquè havien caigut per terra a mig cuinar. Va ser graciós veure com se'ls menjava. Va estar força estona per allà, i no semblava tenir gaire por.

Després d'esmorzar emprenem la marxa. Avui "només" manca la baixada de 1.000 m. fins als cotxes. Comencem amb una lleugera pujada, que ens porta fins a les runes del Refugio de Lanjarón, edifici bastant gran del qual només en queden quatre parets trencades. Després d'explorar la carena i veient que no hi ha cap camí, decidim seguir pel mateix que veníem, que després d'una forta baixada ens porta fins a una abundosa deu, on reomplim les nostres cantimplors. Seguim baixant, ara més planerament fins a arribar a l'inici d'una antiga sèquia, que seguirem planerament durant molta estona, fins que desemboca en una pista ja al lloc que cau sobre Lanjarón.

(continuarà)

Cim del Caballo (foto: Rosa M. Soler)

CAVALL BERNAT

Text i fotos: Xavier Díez

Després de tres anys sense celebrar la Trobada del Grup Cavall Bernat, el dissabte 19 d'octubre es va celebrar la XXXI, en la qual una sòcia de l'AEC, Assumpció Transachs va ser nominada com a nova integrant del Grup. Per donar-li suport anímic vam anar: Jordi Clop, Jep Tapias, Glòria Fontanals, Toni Villena, Enriqueta Arto, Jordi Calafell, Joaquim Casal i Xavi Díez.

Assistents de l'A.E.C. a l'acte

Des de que es va anunciar a finals de juliol el programa de la trobada, s'havia creat una certa expectació per a veure la resposta que tindria per part de la gent.

El dia va començar una mica emboirat, que no permetia veure l'esvelta figura del Cavall Bernat.

Es van iniciar els actes primer amb la Pregària a l'església de Monistrol de Montserrat, recordant als cavallistes traspassats darrerament, seguint a l'exterior del pavelló esportiu. L'escenari estava presidit per la 2ª Moreneta que va estar durant uns anys al cim del Cavall Bernat i que després de la mort de Josep Barberà, que ens la va cedir a l'AEC en els actes del 50 ani-

versari de la SEAM, desconexíem la seva ubicació (actualment és al Museu de la Muntanya de Montserrat al Bruc on ara només es pot accedir amb programació prèvia de la visita contactant amb l'Ajuntament).

2a Moreneta al Cavall Bernat

Després d'un generós esmorzar es va homenatjar als qui van ser durant molts anys, els seus grans impulsors: Josep Barberà, Josep M. Torras, Joan Nubiola, Toni Ruiz, Josep Sicart, Andreu Rafa i Francesc Guilla-món. També es va homenatjar a la via 'Déjà Vu' oberta en solitari per Jaume Clotet "Paca".

Van amenitzar els actes un parell de sopranos i la coral de Monistrol de Montserrat, mentre el cel s'anava obrint i treia la imperiosa figura del Cavall Bernat.

Com a colofó dels actes, la tradicional cerimònia d'imposició de medalles de cavallistes als nous membres del Grup Cavall Bernat.

Per acabar l'esdeveniment es va celebrar a l'interior del pavelló esportiu un suculent menjar al qual assistim 300 comensals amb un segon plat molt significatiu:

Burfitarra, pa amb tomàquet i escut Cavall

Quina excursió més maca la de la

RUTA DEL TER

5 d'octubre de 2013

Per: Conxi Fernàndez

Tots puntuals a les 7,30 del matí. Érem 43, això ens ho ha dit el responsable, el Xavi, doncs jo no ho sabia, com sempre les salutacions, com anat l'estiu?

Que tal els nets? Etc.

Abans de començar a caminar uns consells per part dels guies degut a l'altitud: camineu amb passos curts, respireu ben fons, i pareu si teniu dificultat, doncs bé, tothom va

fer cas i no hi va haver cap problema,

El dia es presentà mig, mig. En arribar a Setcases situat a 1.270 d'altitud, on vam esmorzar, queia una mica de plugim però res, a mida que avançava,

el sol empenya i la calor es va fer sentir. Un cop renovades les energies cap a l'autocar, parem a Vallter 2000 amb unes vistes impressionants, els núvols feien un anar i venir com dient, ara plou ara no plou.

Vam començar la caminada, es va dir de fer dos grups però som valents i vam pujar tots fins el refugi d'Ull de Ter, bé el que queda del refugi que són quatre pedres i una placa que dona fe de que allà hi havia un edifici preciós modernista del 1909 amb unes voltes i unes formes simples però magnífiques, això reflecteix el dibuix que resta a la placa.

Com sempre en Domènec i en Xavi, ens informen del naixement del Ter que com quasi tots els rius quan comencen són molt minsos en la superfície i aquest no té res de pobre,

doncs els ulls que en diuen, de l'aigua que brolla cristal·lina per tot arreu és impressionant.

A mida que pujàvem l'aire era més pur i se'ns omplien els pulmons d'una energia que crec que ens durarà tota la setmana.

Un tram de la baixada ha estat una mica fort, però molt maca. El grup no s'ha estirat gaire, l'altre tram a estat d'allò més bonic doncs ens acompanyava la remor del riu, el camí ple de brolladors que es deixaven trepitjar sense protestar, i la vegetació de pi negre, no teníem ni ganes de parlar.

Aribem al restaurant a dinar, però Ano es podia escollir i vam menjar el que ens van donar???

Després, a comprar galetes BIRBA, i cap a casa.

Una excursió fantàstica.

SERRA DE BUSA

SANT PERE DE GRAUDESCALES

21 setembre de 2013

Per: Pep Molinos

Iniciem l'excursió a Sant Lleir, ermita i masia ubicats a la Vall de l'Aigua d'Ora. La primera part de l'itinerari està senyalitzat amb cartells de "Pla de Busa per les Escales". Inicialment creuem el riu Aigua d'Ora pel pont del Molí, pugem a la gran Masia del Pujol i ens dirigim de ple a les Canals dels Orriols.

Pujant a Busa (Foto: Pep Molino)

El camí va cercant mitjançant giragonses, els millor passos per superar la primera cinglera; el camí és força fresat i emboscats però també amb grans vistes sobre Sant Lleir.

Superat el grau d'Orriols trobem una pista que seguint-la cap a l'esquerra ens porta en un parell de minuts a Can Orriols, magnífica masia restaurada, amb unes panoràmiques impressionants sobre la Vall d'Aigua d'Ora i en general cap el Sud. Proseguim uns metres per la pista i ben

aviat a la nostra dreta surt un corriol que s'enfila i planeja cap a l'esquerra per sota la cinglera superior, a estones a frec de paret, fins que trobem el pas de l'escala. És un pas molt ben equipat amb una escala de ferro de 6 metres, i que continua per uns trams amb cable i travessers de fusta. Tot el pas és força segur.

Continuem en pujada pel corriol, i amb pocs minuts som dalt del Pla de Busa, amb vistes a la masia de la Bertolina i a les extenses zones de

pasturatge. Les vistes s'eixamplen a la llunyania.

Creuem el Pla de Busa cap el Nord deixant la casa a l'esquerra, i anem a cercar una pista transversal que seguim cap a la dreta (E), i quan tomba a l'esquerra comença a baixar, i amb un parell de ziga-zagues baixa a les Colladetes (cruïlla de camins).

Deixem la pista i continuem baixant (E) per un bonic i emboscats corriol amb la torrentera a l'esquerra. Quant el corriol creua el torrent, flanquegem a l'esquerra per terreny planer fins trobar el grau de l'Esguerrat, inicialment amb un pas on cal parar atenció pel que fa a l'espadat de la dreta, que cau a plom sobre la Vall d'Aigua d'Ora. El corriol segueix en forta baixada fins que arribem a la bonica església romànica de Sant Pere de Graudescales.

Tenim l'agradable sorpresa de que hi ha un aplec per celebrar el seu 1.100 aniversari, amb un concert dins del Monestir amb el grup "Pont

L'escala de Busa (Foto: Pep Molinos)

d'Arcalís", que ofereix música tradicional del Pirineu. L'ambient, amb els veïns de la contrada totalment entregats i participant del concert, és d'admirar

Despés de força estona gaudint i participant de la inesperada festa, prosseguim per l'ampla pista que riu avall ens retorna a Sant Lleir.

Horari: 4h10m

Desnivell: 550m

Data: 21-09-2013 ●

St. Pere de Graudescales (Foto: Pep Molinos)

EXCURSIÓ AL SANTUARI DE CABRERA (1295 m) I CINGLES D'AIATS

Data de la sortida: 10 de novembre de 2013

Tipus d'activitat: Muntanya / Senderisme

Oberta a: Socis exclusivament

Lloc de trobada: Estació de Sant Andreu, Fabra i Puig cantonada Meridiana.

Hora de trobada: 7,30 h

Desnivell acumulat: 570 m

Durada: Aprox. 4 h (sense parades)

Dificultat: mitja

Transport: Vehicles particulars

Material: Habitual per mitja muntanya

Cal portar: Esmorzar (opcional demanar-lo al bar) i dinar a peu de cotxe..

Informació: Dijous dia 07 de Novembre de 2013

Vocal: Pino i Cata (933190672 - 636413608)

Altra informació: Malgrat la dificultat, hom informa que aquesta excursió no està lliure de riscos, per climatologia (insolacions, fred, pluja, llamps, etc.) morfologia (mal d'alçades, desnivells, terrenys pedregosos, etc.), zoologia (bestiar, insectes, etc.) i orientació.

RESUM DE LA SORTIDA

Initiarem el nostre itinerari des de Cantonigròs, seguirem una pista que de seguida s'endinsa per la petita vall de la riera d'Aiats i en direcció nord, pel vessant de ponent, ens portarà per entre bosc fins al collet de Cabrera. D'aquí s'enfilàrà al cingle per visitar l'Ermita de Cabrera. Desfarem el camí fins al collet i ara per cara nord, direcció sud anirem al coll de Bram, des d'on pujarem al cingle d'Aiats. Tot seguit baixarem al pla pel bonic grau d'Escales que ens retornarà a Cantonigròs.

És molt interessant la varietat de vegetació i sobretot la morfologia i orografia del terreny. Fantàstiques cingleres i miradors sobre la plana de Vic i el Montseny i la serralada pirinenca oriental. Fins i tot, si el dia és bo, podrem veure la badia de Roses. Gaudirem de la bonica Església de Nostra Senyora de Cabrera i del pas aeri del grau de l'Escaleta.

DATA		ACTIVITAT	VOCAL
1-3 novembre	Dv	CAIAC. Cap de Creus	Santi R.
5 novembre	Dm	Reunió Junta Directiva	Junta
6 novembre	Dc	Recollida Medalla Ajuntament BCN	Junta
9 novembre	Ds	Senderisme: Vall del Ter	Xavier S.
9-10 novembre	Ds	Fira llibre de muntanya. Vic	Cultura
10 novembre	Dg	Cabrera-Aiats	Pino i Cata
16 novembre	Ds	BTT. Vallès Oriental	Carlos Franco
17 novembre	Dg	Inauguració pals Vall Ferrera	100tenari
23 novembre	Ds	Montserrat	Quim Llop
23-24 novembre	Ds	CAIAC. Sortida a determinar	Sant R.
23-24 novembre	Ds	INFANTIL. Sortida	Anna Vallès
30 novembre	Ds	Pessebre	J. Bou
3 desembre	Dm	Reunió Junta Directiva	Junta
6-8 desembre	Dv	CAIAC. Pantà de Canelles	Santi R.
14 desembre	Ds	Nit d'escalada/espeleologia	A.E.C.
14-15 desembre	Ds	INFANTIL. Sortida	Anna Vallès
15 desembre	Dg	Hospital de Sang. Serra de l'Obac	Pep Molinos
20 desembre	Dv	Cinema de Muntanya	M. Cabanillas
21 desembre	Ds	Sopar de Nadal	Cultura
22 desembre	Dg	CAIAC. Sortida Nadalena	Santi R.
29 desembre	Dg	CAIAC. Barcelona Pddle Race	Santi R.
7 gener	Dm	Reunió Junta Directiva	Junta
11 gener	Ds	Senderisme: La Vall del Ter	Xavier S.
25 gener	Ds	MUNTANYA: Montsant	Quim Llop
25-26 gener	Ds	INFANTIL. Sortida	Anna Vallès
8 febrer	Ds	Senderisme: La Vall del Ter	Xavier S.
15-16 febrer	Ds	INFANTIL. Sortida	Anna Vallès
22 febrer	Ds	MUNTANYA: Montsant	Quim Llop
2n dimarts de mes	Dm	Reunió de veterans	Frederic P.
Tots els dimarts	Dm	Tallers de manualitats	Neus i M. Antònia

Senderisme
"semprepodem"

MONTSANT

De la Morera de Montsant a Cabassers

"El camí dels cartoixans"

Dia: Dissabte, 23 de novembre

Recorregut: Morera - Grau de Salfores - el Piló dels Senyalets (1.109m) - Pi del Cugat - Clot del Cirer i per la carena fins a Cabassers.

Dificultat: mitjana. (7-8 hores d'activitat) 15,5 km; +550, -950 m. En el Grau de Salfores no s'ha de tenir vertigen.

Cal portar: Botes de muntanya, bastons, roba d'abric i impermeable, aigua i menjar per a tot el dia.

Horari de la sortida:

- 7:00 hores des de Rosselló Sardenya
- 7:15 des de Palau Reial

Preus:

- Soci: 20,00 €
 - Soci on-line: 25,00 €
 - No soci: 30,00 € (inclou assegurança)
- Cal facilitar el nom complet i el DNI.

Tots aquests preus inclouen autocar i documentació.

Inscripcions: Fins dimarts 19 de novembre a les 21 hores, a secretaria i ingressar l'import corresponent al compte de l'Agrupada La Caixa 2100 0823 35 0200689123, només cal posar el nom com a remitent.

Nota important:

Aquesta excursió no està lliure de riscs, per climatologia (insolacions, fred, pluja, llamps, etc.) morfologia (mal d'alçada, desnivells, terrenys pedregosos etc.), zoologia (bestiar, insectes, etc.) i orientació •

SORTIDA CULTURAL
ALS ESPAIS DE LA

BATALLA DE L'EBRE

Dia: Diumenge, 24 de novembre

Acompanyats: tot el dia per la historiadora i escriptora:

Assumpta Montellà.

Programa de l'activitat:

- La Fatarella, visita a les trinxeres
- Visita al Poble de Corbera d'Ebre i Museu 115
- Dinar a Cal-Pelegrí de Corbera
- Tertúlia sobre la Batalla de l'Ebre amb lectures de les cartes dels combatents.
- Visita a "les Campusines", fossa comú i cementiri. Explicació i lectures de textos d'en Joan Sales.

Hora de sortida:

- 7,30 Padilla / Provença
- 7,45 Palau Reial

Arribada a Barcelona: cap a les 20 hores. Anant cap a Tarragona pararem a esmorzar en alguna Àrea de Servei de l'Autopista.

Preus de l'activitat:

- Socis: 35,00€
 - Socis online: 40,00€
 - No socis: 50,00€ (inclou assegurança)
- Tots aquests preus inclouen autocar, acompanyament de la historiadora, tot el dia, i dinar de restaurant.

Inscripcions: Fins dimarts 19 de novembre a les 21 hores a secretaria i ingressar l'import corresponent al compte de l'Agrupada: La Caixa 2100 0823 35 0200689123, només cal posar el nom com a remitent •

PESSEBRE

Cim dels Pedrets 531 m

Itinerari dels Miradors de les Borges del Camp

Dissabte, **30 de novembre**, es col·locarà el nou pessebre de l'Agrupació Excursionista "Catalunya" al punt més alt del terme de les Borges del Camp.

Sortida de l'autocar:

- 7,00 h de Padilla/ Provença

- 7,15h de Palau Reial

Esmorzar: 8,30h al Poliesportiu de les Borges (lloc inici caminada): Coca de recapte, olives arbequines beguda i cafè.

- **9,15h: Inici de la caminada** per anar a col·locar el pessebre, passant pel mirador de les Borges, el mirador de les muntanyes de Prades i el mirador del Coll i poble d'Alforja.

- **13h: Visita** de l'Ermida modernista de la Mare de Déu de la Riera.

- **14h: Dinar** al Poliesportiu (1r plat pica pica, 2n plat a triar entre: bacallà al forn i estofat de carn amb bolets. Postres,vi, aigua, cafè i copa de cava).

Preu total (esmorzar, dinar i autocar): 35€ socis, 40€ socis on-line.

Apunteu-vos a l'Agrupació i feu l'ingrés abans del dia 22 de novembre al compte número 2100 0823 35 0200689123 indicant el vostre nom i cognom.

Recorregut màxim 8 km, 250 m de desnivell, (3 hores).

Cal dur roba d'abric, calçat adequat, aigua, etc.

Vocals: Josep Bou i Francina Torrent (telf. 933712986 i 687731276) ●

MEDALLA D'OR

Dia: Dimecres, 6 de novembre

Lloc: al Saló de Cent de l'Ajuntament de Barcelona

Horari: començarà a les 18,30 hores i es recomana arribar entre les 18 i 18,15 hores.

Es farà l'acte oficial de lliurament de la

MEDALLA D'OR AL MÈRIT ESPORTIU A L'AGRUPACIÓ

Es convida a tots els socis a aquest acte

Cal retirar la invitació a secretaria de l'Agrupació per assistir a aquest acte.

US ANIMEM A ASSISTIR-HI ●

SORTIDA BTT

S. AGNÈS DE MALANYANES

Vallès Oriental

Dia: dissabte, 16 de novembre 2013.

Lloc de trobada: Avgda. Diagonal amb carrer Teniente Coronel Valenzuela

Hora de trobada: 7:00 h

Desnivell: 285 m.

Ascensió acumulada: 518 m.

Distància: 23 km (circular)

Dificultat: mitja - alta

Transport: vehicles particulars

Durada prevista: 3:00 h

Cartografia: "Granollers" Ed. Alpina 1:25.000

Vocal: Carlos Franco (btt@aec.cat)

tel.: 934 714 684 – 696 420 179 ●

PICA D'ESTATS (3.140,5 m)

Col·locació de la Placa del 100tenari

al Sostre Comarcal del Pallars Sobirà

28 i 29-9-13

Per: Rosa M. Soler

Les pèssimes previsions meteorològiques, que auguraven dos dies passats per aigua, no van aconseguir que ens féssim enrera i una colla de 12 esforços "valedors de la causa de les Plaques" ens vam trobar dissabte al matí a les Quatre Carreteres, vora de Tona per esmorzar: En Miquel Budí, la Mari Guillen, l'Enriqueta Artó, en Toni Villena, l'Enric Boix, en Lluís Torruella, l'Albert Rico, en Miguel i la Laura Peinado, en Pere, el nostre amic granadí Migue Rodriguez i jo mateixa.

Grup al cim amb la placa (foto: Rosa M. Soler)

Després d'esmorzar vam continuar viatge cap a la Cerdanya per la Collada de Tosses, per entrar a França per Puigcerdà. Fent via cap a l'Arieja, ens trobem amb el túnel de Puimorenç tancat per obres. Cal doncs passar pel coll, per anar cap a Ax les Termes i Tarascon, on s'agafa el trencall que, passant Per Vicdessos i Auzat, ens portarà fins l'aparcament de

l'Artigue, punt de partida del camí per accedir al Refugi de Pinet.

De moment no plou ni sembla que ho hagi de fer, i després de dinar a les taules que hi ha al propi aparcament, comencem la llarga pujada cap el Refugi passades les 2 del migdia. Com que ens esperen 1.070 m de desnivell, els que ja tenim una edat (que som majoria a la colla) ens ho prenem

amb calma. El sopar al Refugi és a les 7 del vespre i per tant no cal córrer...

Pugem primer per una bonica fageda amb un camí ben marcat que va fent ziga-zagues. Quan s'acaba el bosc, sortim a una zona de prats i fem una parada vora una borda, per recuperar la bufera i menjar una miqueta. No hem fet encara ni la meitat del desnivell i aviat continuem pel camí que en continua pujada ens acosta fins al peu del grau de roca sobre el qual està situat el refugi, que resta amagat. La pujada d'aquest últim tram és feixuga, pel fort pendent i l'accidentat del terreny, però finalment ara uns, ara altres, tots anem fent cap a l'Estany de Pinet, vora del qual es troba el refugi, que no es veu fins que hi ets ben bé a tocar.

Com que demà dia 29 és Sant Miquel, a l'hora de sopar els 3 Miquels de la colla ens conviden a vi. Un cop tips i recuperats, cap a les 9 del vespre, alguns ja comencem a desfilar cap a dormir, mentre uns altres encara resten al menjador, xerrant o jugant amb algun joc de taula.

Estem sols en una habitació i ens sentim per tant molt còmodes. No

obstant costa de dormir, per les fortes ventades que es senten i que ens fan témer pel temps de l'endemà. Apart d'això no hi pot faltar l'acostumat concert de roncs, que encara que són tots responsabilitat de la nostra colla, no deixen de fer la guitza...

Quan l'endemà ens llevem, una mica abans de les 7, els primers que treuen el cap ens diuen que el cel està tapat i cau alguna goteta. Per sort, al cap de poca estona comencen a obrir-se clarianes i es veu la Lluna. A més ha parat el vent. Que més volem? Esmorzem i quan sortim, el cel és ja ben blau i el sol il·lumina les puntes més altes dels cims. Això promet!!

Sense presses, anem seguint el camí Sgairebé sempre en forta pujada. Deixem a la dreta l'enclotat Estany d'Estats i ens enfilem fins el de Montcalm. Un xic més amunt parem a fer una ganyipada, mentre observem que les boires, que fins fa poc eren al fons de les valls, comencen a enfilarse i a convertir-se en núvols. De totes maneres de moment no són prou grossos per tapar el sol, i encara ajuden a fer més bonic el paisatge de muntanyes que ens envolta.

Tot pujant (foto: Migue Rodríguez)

Tot travessant algunes congestes continuem pujant fins que ja veiem a la nostra dreta el camí que ve del Port de Sotllo i que s'ajunta amb el nostre. Una última i forta pujada ens porta fins al Coll de Riufred, entre la Pica del Montcalm. Fem una altra aturada per reagrupar-nos i fer un mos. Ara sembla que els núvols van guanyant la partida i alguna boira s'enganxa de tant en tant al ja proper cim de la Pica. De totes maneres no plou i ara ja tenim coll avall que ens en sortirem de posar l'última placa del **100tenari**.

Fem l'últim tros fins al cim tot creuant-nos amb nombrosos grups que ja en baixen. Hi arribem finalment passades les 12 del migdia ben contents d'haver-ho aconseguit.

Les nuvolades van i venen i ens deixen veure a estones els propers cims: el Sotllo, el Verdaguer, el Montcalm, el Canallbona, i als nostres peus els Estanys de Sotllo per una banda i

un trosset del de Riufred, per l'altra.... No ens podem queixar, si tenim en compte que la previsió era de pluges!

Posem mans a l'obra i aviat trobem un bon emplaçament per la placa, just a tocar de la creu. Entre 3 o 4 "traçuts" ben aviat la tenim posada. M'emociona pensar que per fi amb la col·locació d'aquesta placa s'ha pogut completar la idea de portar el nom de l'Agrupació al tots i cada un dels sostres comarcals de Catalunya, que l'Eduard i jo vam proposar pel **100tenari**.

Tots ens felicitem per l'èxit i després de les fotos de rigor, aviat comencem la tornada, ja que la baixada és llarga i els núvols cada cop són més grossos i espessos. No obstant en arribar al collet, encara ens resta una mica d'alè per pujar al proper Pic Verdaguer. Ja que som aquí dalt, val la pena aprofitar per fer un altre "3.000" amb tant poc esforç afegit.

Ens acomiadem de cinc companys que han de baixar avui fins al cotxe per tornar a Barcelona i s'avancen per fer la baixada més ràpidament. La resta tenim un dia més de coll i tornarem a fer nit al Refugi, per baixar el dilluns. Així evitarem fer 2.000 m. seguits de baixada (excessius pels genolls quant hom ja té una edat...).

Anem baixant poc a poc sota els núvols que tan aviat deixen anar alguna goteta, com deixen passar una ulladeta tímida de sol. Més tard però les gotetes van augmentant fins a convertir-se en pluja fina però constant,

que ja no ens deixarà fins al refugi.

Podeu comptar com ens vam “divertir” baixant per un terreny tant pendent i amb aquelles pedres i lloses que hi ha per tot arreu... ara ben mullades. Si ja els meus genolls em fan anar de corcoll només faltava això. La meva baixada (i la dels pacients companys que em van fer costat), va durar gairebé tant com la pujada. En fi... és allò que diem sempre que la vida del muntanyenc és molt dura!!!

Al Refugi, un cop posades a assecar les motxilles i les jaquetes, prenem una cervesa o alguna beguda calenta, a gust de cadascú, per fer temps per l'hora de sopar. Segueix plovent i pensem en els companys que han marxat tot comentant, quina remullada hauran entomat els pobres fins a arribar als cotxes.

Avui com que som els únics que sopem al refugi, el guarda ens cuida una mica més i el sopar és un xic més abundant que el del primer dia.

Després de sopar, passem comptes amb el guarda i anem cap a dormir. Segueix plovent... a veure que passarà demà.

Oh sorpresa! Ens llevem sota un cel ben net. Visca! Ja que toca fer els 1.070 m de baixada, al menys que no plogui.

Després d'esmorzar, fem la tornada per un camí diferent al de la pujada. Sembla que és per on pugen les mules que duen l'avituallament al Refugi. Fa més volta, però es més suau.

Passa per la dreta de la vall, per anar a trobar l'Estany Sourd, que té un bonic i cuidat refugi a la vora. Rest a però tancat amb pany i forrellat i no podem veure com és per dins...

Retrobem el camí d'anada prop de la borda on ens havíem aturat en pujar i ara ho tornem a fer. Mengem una mica i apa... de nou avall cap el bosc i fins a arribar a l'aparcament. Quan hi arribem, surt del cotxe de l'Enric un fuet i de la motxilla d'en Toni una llauneta d'olives. Renoí quin vermutet!

Ens canviem de roba i anem a dinar al Xalet de la UEC de La Molina, on en Marçal i la Laura ens tenien preparat un dinar que hi cantaven els àngels.

No voldria acabar sense agrair a tothom la col·laboració i l'assistència a les sortides de les Plaques als Sostres Comarcals. La placa al cim més alt de Catalunya, ha estat un digne “final de festa”. Entre tots ho hem aconseguit ●

FORMACIÓ

DE LLEURE I MUNTANYA A RIUDECANYES
MOLA DE COLLDEJOU. TARRAGONA

Text i fotos: Anna Vallès

El passat 27,28 i 29 de setembre l'equip de monitors vam organitzar un cap de setmana de formació a Riudecanyes, el poble d'un dels monitors del grup, en Joan.

Entre les 21 persones que vam ser, quatre d'elles (la Núria, en Xavi, la Maria i la Consu) es van encarregar de la formació del lleure i van preparar tota una jornada enfocada a millorar alguns aspectes del vessant del lleure, i diumenge l'equip de formadors de muntanya (en Roger, l'Amat, en Jordi, en Joan i en Sergi) es van encarregar del vessant de l'excursionisme, tot explicant conceptes i consells per anar per la muntanya i organitzant la sortida a la Mola de Colldejou.

Va ser un cap de setmana molt intens on vam riure, xerrar, dormir ben poquet i menjar com a reis. Vam aprendre nous recursos del món del lleure, la importància del joc i els

seus factors per decidir quin és el més adequat, com també totes aquelles fases per les quals tendeixen a passar els grups per consolidar-se com a tal, tot explicat amb dinàmiques, jocs, exercicis, exemples i propostes molt pràctiques i boniques. Vam practicar l'orientació, i consells a l'hora de guanyar confiança en les nostres decisions, recursos per interpretar el mapa amb més exactitud, entenent la importància de la paciència i tot el que s'aprèn quan t'equivoques.

Era una proposta una mica arriscada perquè la confiança entre tots podia fer que tot fos una mica dispers o que la seriositat quedés esvaïda, però crec que ho vam aconseguir. Personalment considero que va ser molt enri-

quidor poder fer aquella trobada per compartir el que sabem tot aprenent què podíem millorar cadascú de nosaltres si tenim eines per fer-ho.

Moltes gràcies a tots els qui vàreu ser els receptors de la formació per l'actitud i la predisposició, com també pel respecte cap a la feina feta pels nostres companys. Espero que aprenguéssim alguna frase, concepte, algun joc, dinàmica, explicació, truc o consell per poder aplicar i fer servir quan fem de monitors i eduquem als nens i nenes de l'Agrupació en el lleure i la muntanya.

Moltes gràcies als formadors per considerar seriosament la vostra tasca i preparar-vos tots els exercicis i la teoria que ens volíeu explicar. Moltes gràcies per haver acceptat el repte i per fer-ho amb humilitat i ganes infinites de transmetre el que sabeu. Però sobretot moltes gràcies per regalar-

nos un pessic de les vostres fal·leres, ensenyant-nos allò que us fa vibrar i us posa la pell de gallina.

La trobada va ser el primer pas per avançar com a grup i individualment com a monitors, vam tocar molts temes en pocs dies, i espero que cadascú de nosaltres hagi pogut fer una bona collita del cap de setmana, però tranquils... el millor de tot és que encara ens queden moltes coses per aprendre, cosa que no podria ser més emocionant!

Gràcies per l'energia! •

TRAVESSA

“CAVALLS DEL VENT”

Setembre 2013

Text i fotos: Pep Molinos

Acabem d'arribar de vacances i encara ens queden uns dies per a reprendre la feina, així que farts de conduir, pensem en fer una travessa propera a Barcelona. Decidim anar a fer els Cavalls del Vent, al parc del Cadí-Moixeró.

1ª Jornada

Comencem la ruta al mirador de Gresolet sota el refugi Lluís Estasen. Els primers metres seguim la pista cap a l'W, i ben aviat la deixem per a continuar per un corriol emboscats que amb fort pendent va a cercar la riera de Gresolet, i posteriorment puja al refugi i Santuari de Gresolet. Ara el camí puja proper pel torrent de la Bauma fins el coll del mateix nom. Continuem per pista (E) per terreny planer fins el proper coll de la Bena. El nostre itinerari va perdent alçada suaument fins arribar al Veïnat de l'Hostalet. A partir d'aquí seguim per un bonic corriol que segueix el to-

rrrent del Forat; és un corriol que puja de valent, entre parets i creuant contínuament el torrent. Aquest paratge s'anomena Els Empedrats, i és un dels llocs més característics del circuit. El corriol ens porta fins el refugi Sant Jordi (antigament Font del Faig). Fem un mos i baixem pel corriol situat a l'altre costat del torrent per on hem pujat. Remuntem el coll Escriu i seguim baixant per una bonica fageda (E) cap el petit nucli de Grèixer, que deixem a la nostra esquerra. Creuem la carretera que puja a coll de Pal, creuem el riu de Grèixer i per un camí entre prats i boscos pugem al refugi de Rebost on finalitzem la jornada i som gratament atesos.

Som pocs estadants, solament 6, entre ells dos xicots de Dénia que també fan els “Cavalls” i estan gaudint de valent per aquestes contrades, i està clar, ens intercanviem informació muntanyenca

Desnivell: 2.010 m

Horari: 9h 20 m

2ª jornada

A vui iniciem la ruta amb la companyia dels dos valencians pujant al Tossa d'Alp, passant per Comafloriu i el Cap del Serrat Gran. El refugi Niu d'Àliga resta buit a aquestes hores; fem una petita ganyipada i baixem propers a la carena fins el coll de Jou. Ara el nostre itinerari en marcada direcció oest, s'enfila cap el cim de Penyes Altes de Moixeró, flanquegem pel nord el pic de Moixeró i baixem per magnífics boscos i prats cap el refugi del Serrat de les Esposes.

De nou canvi de ritme, ara tornem a pujar cap el collet de Fontfreda i el refugi Cortals de l'Inglà, on fem estada i passem la nit.

Desnivell: 1.430 m

Horari: 9 h 10 m

3ª Jornada

Tenim sort, el nou dia s'aixeca net i clar com els dos anteriors. Després d'un bon esmorzar pugem cap el coll de Pendís i el Serrat de la Moixa. Poc abans d'arribar al coll de Tancalapor-ta, flanquegem el serrat de Terrers pel

nord i creuem el Pla de les Creus. Ara el nostre corriol flanqueja pels peus del Comabona per bosc obert i prats fins el refugi de Prat d'Aguiló. Deixem el refugi i enfilem amb camí molt fresat però rost cap el Pas dels Gosolans (S) retornant de nou al Berguedà i amb vistes al Pedraforca. Anem baixant suaument pel Serra Pedregosa fins el coll de les Bassotes que separa el Cadí del Pedraforca. A partir d'aquí solament ens resta fer la pista que flanqueja pel nord la base del Pedraforca. Poc abans del Mirador de Gresolet, pugem a l'entranyable refugi Lluís Estasen als peus de la cara nord del Pedraforca. Uns metres més de baixada i tanquem el circuit Cavalls del Vent al Mirador de Gresolet, el nostre punt d'inici.

Desnivell: 1.295 m

Horari: 6h 10 m •

BREU EXCURSIÓ A

LA COGULLA (789 m)

COLL DE L'ILLA - ALT CAMP

Per: Jordi Pino i Cata Rodríguez

Aquest cim separa les comarques de l'Alt Camp i de la Conca de Barberà, en els termes de Valls i Montblanc respectivament i és troba situat a tocar al peu del coll de l'Illa. Format per sediments, majoritàriament argiles, barrejats amb pedres calcàries, forma part de la serralada de Miramar. Aquesta serra pertany a la serralada prelitoral catalana i forma el contrafort que en direcció sud-oest baixa de l'Anoia per tancar la gran plana de la Conca per la banda sud-est, a través de les serres enllaçades de Brufaganya, Comaverd, Cogulla i Miramar.

El barranc del Mas de Xanot pel nord i diverses torrenteres pel sud, duent les seves minses aigües al riu Francolí. L'excursió és curta i molt fàcil, tota per pista, llevat un corriol que ens atansa al cim, on unes edificacions, unes antenes i una antiga creu de ferro configuren aquest bonic i esplèndid mirador de les dues comarques.

La Cogulla (foto: Jordi Pino)

ACCÉS

Amb automòbil ens hem de dirigir fins Valls o Montblanc. Venint de Valls, hem de prendre la carretera que porta a Montblanc (C-14) i passada la vila de Fontscaldes (km 25) hem de començar a pujar el coll de l'Illa, per tal de que, en un revolt que fa la carretera a mà esquerra, un cop passat el km 27, deixar-la en una indicació que diu "Miramar". D'aquí surt una estreta carretera que, en forta pujada fa 800 metres per arri-

bar al Mas, d'en Balasc.

Passem el Mas, ara anem més pleners, i la carretera segueix uns 1.200 metres per anar a un trencall on hi ha uns pals indicadors a la dreta i una més estreta carretera que puja a un conjunt de cases. El pas a vehicles està barrat. Fem 100 metres més d'aquesta carretera i arribem al Mas de les Hueres, a mà esquerra, un nou pal indicador situat en aquest indret, diu que a l'esquerra vas a Cabra i a la dreta a Masmolets.

RECORREGUT

En resum nosaltres seguirem la carretera que després es torna pista, per fer un rodeig a la muntanya per la seva banda nord i, tot seguit, enfilarnos al cim, per un corriol que hi puja pel vessant nord-oest.

Les referències més importants i horaris sense comptar parades són:

0 minuts.- Aparcament (640 m). Mas les Heures. Seguim planers la carretera asfaltada. Als 100 metres deixem a mà dreta una pista que baixa a Prenafeta i Figuerola, tal com diu un indicador. El G.R. marxa per aquesta pista i nosal-

tres seguim l'asfalt per tal d'enfilars cap a Miramar.

7 minuts.- Miramar (690 m). Un rètol ens dona la benvinguda. Passem el cementiri i, entre xiprers, ens atansem a una ermita romànica i a una cruïlla.

10 minuts.- Església romànica (700 m). Es troba a la nostra esquerra. Estem en una cruïlla, de front la carretera baixa i no té sortida, tal com diu un indicador. A l'esquerra, l'esmentada ermita i a la dreta una pista de terra, per on seguirem caminant per entre bosc i altre cop seguint les marques del G.R. Lleugera pujada

20 minuts.- Trencall (725 m). Arribem a un coll poc marcat i format per una explanada boscosa. La pista per on veníem es torna de ciment just quan, a la nostra esquerra, surt una altra pista de terra que enfila cap el cim. 10 metres d'aquesta pista i de la dreta en surt una altra que està barrada per una cadena, i és per on marxa el G.R. Seguim la pista de terra, en lleugera pujada, fins que aquesta fa un revolt i tot seguit surt del bosc i s'atansa a un pal elèctric.

25 minuts.- Corriol i dreuera (740 m). Just a tocar del pal elèctric i abans d'arribar-hi, de la nostra dreta surt un corriol que agafarem per fer dreuera. El corriol marxa per entre matolls típics mediterranis i s'enfila per terreny argilós i desarbrat. Més amunt travessem la pista i seguim cap a les antenes del cim. Prop del cim, uns 20 metres, tornem a agafar la pista que ja ens du a una primera edificació i antena. Aquí,

29 graons de porland, ens pujaran a la creu que corona el cim i a una edificació i una altra antena que el sobrepassen.

35 minuts.- La Cogulla (789 m). Planer, amb quatre pedres calcàries voltades de minsa vegetació, una creu de ferro, gran, forjada i molt treballada, damunt d'una pila feta de ciment, una gran antena i una edificació que serveix també de vigilància pel foc. A l'altre banda de la casa hi ha, enlairat en una columna de ciment, un vèrtex geodèsic.

La baixada la farem desfent el camí d'anada.

HORARI

Pujada de 35 minuts i baixada de 25 minuts. Total 1 hora d'excursió.

DESNIVELL

El desnivell acumulat de tota l'excursió és de 150 metres, tant de pujada com de baixada.

ÈPOCA

Aquesta ruta es pot fer a peu tot l'any, llevat de l'estiu, quan la calor pot ser asfixiant. Recomanem fer l'excursió al hivern.

PUNTS D'INTERÈS

Itinerari transitat per turistes, gossos, quarts i ciclistes. Llàstima de les

edificacions i antenes perquè realment la vista és molt bona. Des del cim podem veure al nord tota la plana de la Conca de Barberà i al fons la serra del Tallat, ja al límit amb l'Urgell. A ponent tenim totes les muntanyes de Prades i de la serra de la Mussara i part de la plana de la Conca amb Vilaverd, Montblanc i el riu Francolí.

Donant la volta a la casa, al sud tenim tota la plana de l'Alt Camp amb les seves viles i serralades litorals i prelitorals. Es distingeix bé la Tossa de Montferri. A llevant ens queda part de la plana amb viles com Cabra, El Pla o el Pont d'Armentera i muntanyes com la serra de cal Baró o la d'Ancosa.

CLIMA I VEGETACIÓ

La vegetació i el clima és de caire mediterrani. Matolls, sequera i forta calor els dies de sol. Els dies d'hivern poden presentar jornades de vent i dies rúfols, mentre que a primavera, estiu i tardor sovintegen els dies calitjosos, de forta calor i humitat.

EQUIPAMENT

Motxilla, gorra o barret. A l'hivern cal dur roba protectora del vent. L'excursió es pot fer amb calçat tou. També recomanem dur una màquina de retratar i uns binocles. Cal dur aigua.

Barcelona a 23 de Febrer de 2008 •

ALTES DEL MES D'OCTUBRE

Gina Barón Balcells,
Olivia Baron Balcells,
Óscar Barón Baz,
Eduard Canet Ricart,
Genís Canet Vivo,
Marta Gendra Nualart,
Nin Messeguer Gendra,
Gabriel Gómez i Feliu,

Carlos Gómez Ruano,
Joan Jover Biboum,
Júlia Jover Burrull,
Daniel Martínez Florido,
Greta Beltran Martínez,
Anna Martínez Núñez,
Olívia Roig i Miralles
Anna Miralles Guasch

Ana Paricio Cárceles,
Nicolàs Pérez-Moreno Paricio,
Pedro Gómez López,
Tomàs Domènech Valcells,
Clàudia Valsells Aguilà,
Josep M. Esteve Corbalan,
Xavier Esteve Humedas,

La nostra més cordial benvinguda i el desig d'una ben profitosa estada a l'Agrupació •

SOPAR DE NADAL 2013

DISSABTE, 21 DE DESEMBRE

Com ja és tradició, farem el Sopar de Nadal en el nostre local social
i tots junts ens desitjarem Bones Festes i un Feliç Any Nou.

RESERVEU AQUESTA DATA

LOTERIA DE NADAL

Participació de 2,5€. Les butlletes a 3€. Venda a secretaria

13.927

PAGAMENTS

Oficina La Caixa 0823 Padilla-Gaudí. C/ de Padilla, 271

COMPTES BANCARIS:

100tenari: 2100 0823 39 0200688916

AEC: 2100 0823 35 0200689123

INFANTIL: 2100 0823 31 0200689236

Important: Comenceu sempre indicant el vostre **nom i cognom** •

CORREUS ELECTRÒNICS

aec@aec.cat

secretaria@aec.cat

comunicacio@aec.cat

butlleti@aec.cat

agrupactivitats@aec.cat

speleo.ere_aec@yahoo.es

escola@glacera.com

caiac@aec.cat

coordinacio.sij.aec@gmail.com

C/ Padilla, 236 - Entresol 1a

Si estas buscant;

Últimes Tecnologies en tots els tractaments

Facilitats en els pagaments

I sobretot, un equip humà que només pensa
en el teu benestar

TRUCA'NS T'asseguem un bon somriure

93 450 20 05

Presentant el carnet de soci de
L'AGRUPACIÓ EXCURSIONISTA "CATALUNYA"

**1ra VISITA
de DIAGNOSTIC**

GRATUITA**HIGIENE****20€**

10% dte. en tots els tractaments

T'estem esperant

Assegurances: promoció de tardor

Automòbils: 10% de bonificació extra!!
(A afegir a la bonificació que tinguis per sinistralitat)

Assegurança de salut: GRATIS
dos mesos si contractes ara !!
I, a més a més, per a socis de l'AEC un
12 % de descompte en la prima mensual.

Sóm la Carme Collado (669 759 936) i la Maria Espinosa (649 952 638)
Consulta'ns tot el que et preocupi sense cap compromís!

HORARI SECRETARIA A.E.C.

De dilluns a divendres de les 18:30 a 21:30 h.

SECCIONS

Secció de Muntanya i Senderisme (SM), Secció d'Escalada i Alta Muntanya (SEAM), Secció d'Esquí de Muntanya (SEM), Equip de Recerques Espeleològiques (ERE), Secció d'Esquí (SE), Secció de BTT, Secció Infantil i Juvenil (SIJ), Secció de Caiac, Secció de Cultura (SC), Secció de Turisme Equestre i Escola d'Esports de Muntanya Glacera ●

1912

2013

AGRUPACIÓ EXCURSIONISTA "CATALUNYA"

Padilla, 255-263, primera planta
08013 Barcelona
tel: 933 024 529

e-mail: aec@aec.cat
butlleti@aec.cat

web: www.aec.cat

Edita: AEC

President: Jep Tapias

Amb la col·laboració de:

 Generalitat de Catalunya
Departament de Governació
i Administracions Públiques
Secretaria d'Acció Ciutadana

Disseny i maquetació: Xavier Sánchez

Impressió: Empòrium

Coordinador: Manuel Cabanillas

En aquest butlletí hi col·laboren: Jordi Romagosa, Manuel Cabanillas, Jordi Pino, Caterina Rodríguez, Rosa M. Soler, Joan Tarruella, Quim Llop, Carlos Franco, Xavier Sánchez, Migue Rodríguez, Miquel Budí, Miguel Peinado, Pep Molinos, M. Jesús Salvador, Josep Bou, Francina Torrent, Anna Vallès, Conxi Fernández, Xavier Díez.